

Leven na de Dood zoals geopenbaard in het Woord van God

This article was written by Franklin Huling, who served on the faculty of the FEA's Fundamental Bible Institute from its inception in 1936 until his homegoing in 1946. Reproduced from *Foundation* magazine, uitgave 2, 2018.

Gepubliceerd op de FEA-website dd. 7-6-2018

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, bewerking, voetnoot en plaatjes door M.V.

Is er een leven na de dood? Kwam ooit iemand terug uit de dood om het ons te vertellen? Jazeker, de Heer Jezus Christus. Hij stond op uit de doden en Hij is de enige die terugkwam.

Na Zijn opstanding verklaarde de Heer Jezus Christus:

“Ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf” (Openbaring 1:18).

En dit is Zijn getuigenis met betrekking tot Gods Woord, de Bijbel:

“Uw [= Gods] Woord is de waarheid” (Johannes 17:17).

Laten we dan aandacht schenken aan de waarheid van Gods Woord met betrekking tot “Leven na de dood”.

De betekenis van leven en dood

Gods Woord vertelt ons dat er twee soorten van leven zijn en twee soorten van dood – fysisch en geestelijk. De Redder zei: “Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed hebben” (Johannes 10:10). Nu, de enige mensen die leven nodig hebben zijn dode mensen. Het Woord van God onthult dat wij in onze natuurlijke staat fysisch wel leven maar geestelijk dood zijn. Velen beelden zich in dat er een “goddelijke vonk” is in elk menselijk wezen. Maar Gods Woord zegt dat tenzij wij “wederom geboren” zijn (Johannes 3:3) wij “dood zijn in overtredingen en zonden” (Efeziërs 2:1). Wij zouden van een mens niet zeggen dat hij dood is zolang er een vonk van leven in zijn lichaam zit. Evenmin zou God een ziel “dood” noemen als het een vonk van leven bezat. Daarom doen we er goed aan het Woord van God te accepteren en de verbeelding van mensen af te wijzen. De fysische dood is de afscheiding van de geest van het lichaam. “Het lichaam zonder geest is dood” (Jakobus 2:26). Geestelijke dood is de afscheiding van de ziel van God. De apostel Paulus schrijft: “dat u in die tijd” – d.w.z. voordat zij leven in Christus hadden ontvangen – “zonder Christus [was] ... U had geen hoop en was zonder God in de wereld” (Efeziërs 2:12). Velen geven zich over aan valse hoop en zij zeggen “God” te hebben. Maar Gods Woord zegt dat tenzij wij “in Christus Jezus” (Efeziërs 2:13) zijn, wij “zonder Christus” zijn en “geen hoop” hebben en dat wij dan “zonder God in de wereld” zijn.

Christus verklaarde de betekenis van “eeuwig leven” toen Hij zei: “En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt” (Johannes 17:3). “Eeuwig leven” is daarom veel meer dan louter eindeloos bestaan. Het is een gezegende gemeenschap en eenheid met God, tot in alle eeuwigheid. En eeuwige dood is het tegengestelde daarvan: afscheiding van God en van alles wat goed is en eenheid met alles wat boosaardig is, voor altijd.

De oorzaak van en remedie tegen de dood

De dood kwam in de wereld door de zonde, wat ongehoorzaamheid aan God is (Romeinen 5:12). De Heer Jezus Christus is Gods remedie tegen zonde en dood. “Want het loon van de zonde is *de* dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere” (Romeinen

6:23). Om ons leven te kunnen geven, gaf Hij Zijn kostbare leven voor ons aan het kruis. “Dat Christus gestorven is voor onze zonden” (1 Korinthiërs 15:3). Laten we nooit de ontzaglijke kostprijs vergeten die Hij betaalde om de verlorenen te redden. Aan hen die persoonlijk in Hem geloven, geeft Hij onmiddellijk geestelijk leven, gemeenschap met God. “Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven” (Johannes 1:12). Wij zijn niet Gods kinderen totdat wij Zijn Zoon ontvangen. Wanneer wij Hem ontvangen, dan bevrijdt hij ons van alle vrees voor de fysieke dood door de verzekering van een heerlijke opstanding. Hij verklaarde triomfantelijk: “Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven” (Johannes 11:25).

Christus neemt de sluier weg

In het verhaal van Lukas 16:19-31, nam de Heer Jezus de sluier weg tussen leven en dood. We zien een gelovige in welzijn en een goddeloze man in “vreselijke pijn”. Maakt deze parabel het comfortabeler voor hen die de Heer Jezus Christus afwijzen? Helemaal niet. Als het symbool een “vlam” is, wat is de werkelijkheid dan wel? Christus zei: “Ik ben ... de Waarheid” (Johannes 14:6). Hij bedriegt niet door overdrijving, noch bemoedigt Hij enige misvatting met betrekking tot de rampspoed van de verlorenen. En de leer hier is in overeenstemming met de leer van Gods Woord op andere plaatsen.

De dood is niet het einde van alles

Vele ongeredde mensen wensen dat met de dood alles eindigt. Zij realiseren zich dat zij uitermate onvoorbereid zijn om hun Schepper te ontmoeten. Maar Gods Woord spreekt duidelijk tot ons over “de belofte van het tegenwoordige en van het **toekomstige** leven” (1 Timotheüs 4:8).

Geen universele (algemene) redding

Gods genadige liefde, voorziening van redding, en Zijn uitnodiging zijn universeel. Maar 's mensen *acceptatie* van redding is ver van universeel. “Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft” (Johannes 3:16). Velen geloven *over* (about) Christus, maar niet *in* Hem. Er is een verschil tussen hemel en hel in deze twee woorden *over* en *in*. Geloven “over” Christus redt niemand. Geloven “in Hem” – het hart neigen naar en vertrouwen in Hem – zal ieder redden! God zal niemand redden tegen zijn of haar wil. Beste lezer, wees niet onder degenen tot wie de Heer Jezus moet zeggen: “En toch **wilt u niet** tot Mij komen opdat u leven hebt” (Johannes 5:40).

Gods Woord waarschuwt ons voor dezen die het Woord van God “vervalsen” (2 Korinthiërs 4:2) en de Bijbel verdraaien tot hun eigen verderf (2 Petrus 3:16). Zij spreken over het “herstel van alle dingen” op een onbijbelse manier. Gods Woord spreekt van “de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen” (Handelingen 3:21). Gods profeten voorzegden niet de redding van dezen die deze wereld verlaten zonder dat zij de Heer Jezus Christus ontvangen hebben als hun persoonlijke Redder. Andere valse leraars zijn bekend als “alverzoeners” of “universalisten”, maar Gods Woord leert duidelijk dat zij die Gods liefdevolle “smeken” afwijzen om met Hem verzoend te worden in Christus, voor altijd verloren gaan (2 Korinthiërs 5:20-21; 2 Thessalonicenzen 1:7-9).

Sommigen trachten universele redding te zien in 1 Korinthiërs 15:22: “Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden”. Maar “levend gemaakt” en redding zijn hemelsbrede verschillen. Christus zei dat “allen” – de geredden en de verlorenen – “Zijn stem zullen horen, en zij zullen eruitgaan” – dat is levend gemaakt worden. Merk nu het eeuwige verschil op: “zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis” (Johannes 5:28-29). In Gods oog is het enige “goede” dat een ongeredde zondaar kan doen, de Redder ontvangen – dezen zullen de “opstanding ten leven” verkrijgen. En in Gods oog is het enige “kwade” dat een ongeredde zondaar kan doen, het afwijzen van de Redder – dezen zullen de “opstanding ter verdoemenis” ontvangen. Er zijn slechts twee manieren om te sterven: “in uw zonden” (Johannes 8:24) of “in Christus” (1 Thessalonicenzen 4:16). Als u sterft “in uw zonden” zal u voor altijd verloren gaan.

Lees over “alverzoening” of “universalisme”: <http://www.verhoevenmarc.be/alverzoening.htm>.

Geen zieleslaap

Deze verloren mens in de pijnlijke kant van de Hades (het dodenrijk) waarover de Heer Jezus sprak, kon zien, spreken, voelen, redeneren, herinneren en bidden (Lukas 16:23-28). Een slapende ziel kan deze dingen niet.

Sommigen halen Schriftplaatsen aan uit het Oude Testament om de zieleslaap te verdedigen. Maar dat is niet verstandig: de onthulling van waarheid gaat in de Bijbel volgens het principe “eerst de halm, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar” (Markus 4:28). Wij moeten niet stilstaan bij de schaduwen van het Oude Testament om het licht van het Nieuwe Testament te negeren!

De Schrift zegt: “Jezus Christus. Hij heeft de dood tenietgedaan en het leven en de onvergankelijkheid **aan het licht gebracht** door het Evangelie” – 2 Timotheüs 1:10. De Heer Jezus bracht “aan het licht” – Hij stelde iets duidelijk wat in het O.T. nog een schaduw was. Het is dus fout te blijven stilstaan bij de vraagtekens van het O.T. en de uitroepetekens van het N.T. te negeren! Deze kapitale fout begaan velen!

En wanneer de Bijbel spreekt over de dood als een slaap, dan verwijst hij naar het aanzien van het lichaam in de dood en niet naar de staat van de ziel. De apostel Paulus zei: “ik heb de begeerte om heen te gaan en bij Christus te zijn” (Filippenzen 1:23), en dat is NIET een verlangen om heen te gaan en te gaan slapen!

Zie veel meer hier: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zieleslaap.pdf>.

Lukas 16 weerlegt de zieleslaap

De gelijkenis gaat over de *bestemming* van overledenen.
Na de dood is het zaligheid óf verderf.

1. Zowel de arme als de rijke leven verder na de dood.
2. Zij verblijven in aparte plaatsen.
3. Deze twee plaatsen zijn ONoverbrugbaar.
4. De plaats waar Lazarus is, is die van de goede doden.
5. De plaats van de rijke is deze van de goddelozen.
6. De goddelozen zitten in een verschrikkelijke plaats afgezonderd.
7. Niets of niemand kan verandering brengen in het lot van de goddelozen.

HADES (het dodenrijk)		
Plaats voor de geredden Schoot van Abraham (Lukas 16:22) Paradijs (Lukas 23:43) LAZARUS en ABRAHAM	GROTE KLOOF AANGEBRACHT (Lukas 16:26)	Plaats voor de verlorenen Plaats van vuurvlam (Lukas 16:24) Plaats van pijniging (Lukas 16:28) RIJKE MAN

Uit: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zieleslaap.pdf>

Geen tweede kans

In het leven na de fysieke dood (in het dodenrijk) is er een “grote kloof” tussen de geredden en de verlorenen “aangebracht” (Lukas 16:26). Indien u niet gered bent, mijn lezer, hebt u dan niet meermaals gelegenheden gehad om de Redder te accepteren? Met welk recht dan zou u God om “een tweede kans” vragen, na de dood? Valse leraars die dezen willen troosten die de Zoon van God afwijzen, zeggen dat Christus “toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft” (1 Petrus 3:19) en Hij hen daarbij redding aanbood, dus na de dood. De Bijbel zegt zo iets niet.¹

¹ We weten niet met zekerheid WAT de Heer Jezus tot hen verkondigde. De Auteur van dit artikel zegt: “Christus verkondigde de overwinning over Satan”, maar dat zal een vermoeden zijn.

Het gaat hier over de specifieke bewaarplaats (Gr. *phulake*), van die specifieke geesten van ongehoorzame mensen die omkwamen tijdens de Zondvloed: “hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd” (1 Petrus 3:20). De bouw van de ark, en daarbij de prediking van Noach, omvatte eertijds een getuigenis voor die mensen, maar zij bleven “ongehoorzaam” en gingen ten onder. Zij zullen opstaan in het Laatste Oordeel (voor de “grote witte troon”) en naar een plaats in de hel verwezen worden.

Zie ook: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Verwarring.pdf>, p. 5-6.

Lees Hebreëën 9:17: “En zoals het voor de mensen beschikt is dat zij eenmaal moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt ...” – sterven en daarna oordeel: geen tweede kans!

Gods Woord spreekt ook niet over enig soort van “vagevuur”. Dat is een uitvinding van de Roomse kerk die met hun priesters munt slaan uit gebeden voor de doden, en aflaten. Bij de fysieke dood is alles al bepaald: hemel óf hel.

Geen annihilatie (vernietiging)

Het Griekse *apollumi* wordt vertaald als “te gronde richten”, “verloren gaan” en “verloren” (Romeinen 14:15; Johannes 3:16; Lukas 19:10). Het betekent nooit “annihileren” (vernietigen). Het betekent “ruïneren”, “bederven / verderven” tot wat nooit de bedoeling is geweest. Iedereen zal op een of andere manier ergens voor altijd bestaan, maar een ziel die Christus niet ontvangt als zijn Redder, kan nooit, in alle eeuwigheid, zijn wat God bedoeld had met wat een menselijk wezen zou moeten zijn.

De Bijbel leert niet zoiets als “voorwaardelijke onsterfelijkheid”. De Heer Jezus Christus sprak over de “eeuwige straf” voor de verlorenen, en het “eeuwige leven” van de geredden (Mattheüs 25:46). De woorden “eeuwigdurend” en “eeuwig” komen van hetzelfde Griekse woord. De ramspoed van de verlorenen duurt net zolang als de gelukzaligheid van de geredden. Christus zei over Judas, de verrader: “Het zou goed voor die mens zijn als hij niet geboren was” (Mattheüs 26:24). Niet geboren geweest zijn en annihilatie komen neer op hetzelfde: niet-bestaan. Met andere woorden, de Heer Jezus zei dat de toekomst van Judas erger was dan annihilatie. Judas, en alle verlorenen, leven voor altijd onder Gods toorn (Johannes 3:36).

“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem” – Johannes 3:36

Hebt u, lezer, wel eens over de uitspraak van Johannes 3:36 nagedacht. Daar ligt een wonderbare kracht in. In deze tekst worden **twee dwaalbegrippen** van onze tijd weerlegd en veroordeeld: ten eerste de leer, **dat allen zalig worden** en ten tweede de leer van **de vernietiging van de goddelozen**. De Heer zegt hier tegen de voorstanders van de algemene behoudenis, dat een ieder, die niet in de Zoon gelooft, het leven niet zien zal; en de verbreiders van de vernietigingsleer (Adventisten, Jehovah's Getuigen, e.a.), dat de toorn van God op de ongelovigen blijft. Wie het leven niet zien zal, kan niet zalig worden, en op wie de toorn van God blijft, kan niet vernietigd worden.

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/eeuwige-verdoemenis.pdf>

Lees specifiek over de annihilatietheorie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Eeuwige-Straf.pdf>.

Geen communicatie

Deze verloren man in Hades wilde dat Lazarus, de geredde man, terugkeerde uit de dood om anderen te waarschuwen, maar dat was hem niet toegestaan. Hem werd verteld dat zij Gods Woord hadden, en als zij weigerden dat te horen, zouden zij toch niet geloven, ook als iemand terugkeerde uit de doden (Lukas 16:27-31). Van de tijd waarop onze Heer Zelf opstond uit de doden, hoorden de leiders die Hem ter dood hadden gebracht, maar ze bleven Hem afwijzen (Mattheüs 28:1-4, 11-15).

Maak u niets wijs, beste lezer. Als u Gods Woord niet accepteert met betrekking tot uw zonden en de Redder, dan zal u ook niet geloven als iemand terugkomt uit de doden en u deze waarheden zou vertellen.

En Gods Woord zegt dat allen die zoeken te communiceren met de doden “een gruwel voor JaH-WeH” zijn (Deuteronomium 18:9-12). Hij beveelt ons Hem en Zijn Woord te zoeken, en niet de doden (Jesaja 8:19-20). De Schriften tonen aan dat alle “mediums” die zagezegd (!) in contact treden met de doden, “zo bitter als gal” zijn “en een kluwen ongerechtigheid” (Handelingen 8:23). Tenzij deze bedriegers oprecht tot bekering komen en Christus ontvangen als Redder, zegt Gods Woord dat dit hun lot zal zijn: “Maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars: hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood” (Openbaring 21:8). Blijf weg van het territorium van de duivel. Romeinen 8:28, Filippenzen 4:19 en Efeziërs 2:7 zeggen tot de geredde mens dat God wil dat hij weet heeft van zijn heden en toekomst.

Eeuwige winst of verlies

Paulus schreef: “Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst” (Filippenzen 1:21). Als wij Christus hebben ontvangen, brengt de dood eeuwige winst. Wij winnen de persoonlijke en onmiddellijke tegenwoordigheid van Christus (Filippenzen 1:23; 2 Korinthiërs 5:6-8). Zonde, rouw, jammerklachten of moeite zijn dan voor altijd weg (Openbaring 21:4). Voor dezen die Christus niet ontvangen hebben, brengt de dood eeuwig verlies. Zij gaan voor altijd naar die donkere verblijfplaats waarvan gezegd wordt: “Daar zal gejammer zijn en tandengeknars” (Lukas 13:28).

Lezer, stel niet uit om Jezus Christus aan te nemen als uw Redder, en u dan aan Hem te onderwerpen. Vanaf het moment dat u Zijn “Woord hoort en Hem gelooft”, zal u “uit de dood overgegaan [zijn] in het leven” (Johannes 5:24), en voor u zal de dood eeuwige winst betekenen!

De “eeuwigheid” van de Hel

Velen verwerpen de leer met betrekking tot *eeuwige* straf in de hel. Zij zeggen dat er geen bijbels woord is dat het concept uitdrukt van “eeuwigheid”, doch slechts van “een lange periode” (Hebr. *olam*) of “eeuw/tijdperk” (Gr. *aion*).

Maar de apostel Johannes schrijft over *de poel van vuur* (de hel):

“En zij zullen **dag en nacht** (Gr. *hemeras kai nyktos*) gepijnigd worden **in alle eeuwigheid** (Gr. *eis tous aionas ton aionon* = tot de eeuwen en eeuwen / voor altijd en altijd)” (Openbaring 20:10, 15).

Het tijds kader, hier uitgedrukt in “tot de eeuwen en eeuwen”, is het langste concept van tijd in de Griekse taal, (of misschien wel in elke taal). Gecombineerd met “dag en nacht” drukt dit een eeuwig bestaan uit waarin 24/7, in alle eeuwigheid, de veroordeelden in de hel zullen opgesloten worden.

Uit: “An Imaginary Cosmic Reality”, Larry DeBruyn.

Lees hierbij ook:

- Rubriek “Eeuwige straf of Alverzoening”: <http://www.verhoevenmarc.be/alverzoening.htm!!>
- Schema “Leven na de Dood”: <http://www.verhoevenmarc.be/schemas-kaarten.htm#nadedood>
- Toestand van de overledenen: een zieleslaap? <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zieleslaap.pdf>
- De verwarring tussen dodenrijk en hel: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Verwarring.pdf>
- Over de annihilatietheorie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Eeuwige-Straf.pdf>